

Titel: Udrag fra Journalen NB26

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K25", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb26-kom-shoot-nb26-74.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **saakaldet objektiv Forkyndelse** : sml. nr. VI i »Fra Høiheden vil han drage Alle til sig. Christelige Udviklinger«, nr. III i *Indøvelse i Christendom* (1850), hvor SK med adresse til Mynsters hyppige brug af ordet 'betragtning' (58,24) skriver: »Den christelige Prædiken er nutildags hovedsageligen blevet 'Betragtning': lader os i denne Time betragte; jeg indbyder mine Tilhørere til Betragtninger over; Betragtningens Gjenstand er o. s. v. Men at betragte kan i een Forstand betyde at komme ganske nær til Noget, til Det nemlig man vil betragte, i en anden Forstand at holde sig meget fjernt, uendelig fjernt, personligt nemlig. (...) ved at betragte gaaer jeg ind i Gjenstanden (jeg bliver objektiv), men jeg gaaer ud af eller bort fra mig selv (jeg ophører at være subjektiv). Saaledes har Prædikeforedraget [16,30] ved sin Yndlings-Betragtning af det Christelige, hvilken just er 'Betragtningen' og 'Betragtningerne', afskaffet hvad der christelig er det Afgjørende i Prædikeforedraget, det Personlige, dette 'Du og Jeg', den Talende og Den til hvem der tales, dette, at Den, der taler, selv er personligt i Bevægelse, en Stræbende, og ligesaa den Tiltalte, hvem han derfor opmuntrer, tilskynder, formaner, advarer, men Altsammen i Henseende til en Stræben, et Liv, dette, at Taleren har bestandigt, ikke at komme bort fra sig selv, men at komme tilbage til sig selv, og at være Tilhøreren behjælpelig, ikke i at komme bort fra sig selv, men i at komme tilbage til sig selv; Prædikeforedraget i vor Tid har først selv reent overseet og derpaa virket til at bringe det ganske i Glemme, at den christelige Sandhed egentligen ikke kan være Gjenstand for 'Betragtning'.« SKS 12, 227f. Se også nr. I i *Til Selvprøvelse Samtiden anbefalet*, Kbh. 1851, s. 38, hvor SK forestiller sig, at David har udtalt sig om profeten Nathans 'novelle' »saaledes, som i vore Tider vi Dannede pleie at bedømme en Prædiken for Dannede, det er [det vil sige], en Prædiken der ogsaa selv er objektiv« (SV2 12, 377).

I trykt udgave: Bind 25 side 17 linje 23